

tigt skal vise sig, at den snarere er for lille. Lad os dog tænke lidt over, hvad der foregik i 1864, da vi maatte udruste Soldaterne med islandske Nattrøjer og i det haarde Vinterfelttog lade Soldater gaa i saadanne Klæder, at de meget ofte maatte lide ondt. Det forekommer mig, at dette dog maa opfordre os til at vise nogen Forsigtighed ogsaa paa dette Omraade.

Den ærede Ordfører omtalte nogle Tegn, der af den forrige Krigsminister vare oprettede for de saakaldte Patrouille-ryttere, det vil sige for det Mandskab ved Rytteriet, der er egnet til denne særlige Tjeneste under overordentlige Forhold. Den ærede Ordfører sagde, at hvis han skulde træffe at se nogle med et saadant Tegn, vilde han møde dem med et Smil. Nu ønsker jeg, at den ærede Ordfører maa gaa glad igennem Verden, og jeg kunde derfor sætte Pris paa, om disse Tegn kunde blive uddelte til enhver, som fortjente dem, ligesaavel som de Skydetegn, der udeles til det Mandskab ved Fodfolket, der viser sig dygtigt i Skydning. Saa kunde det være, at den ærede Ordfører fik Øje paa mange unge Mænd, som vare udmærkede i den Retning, og det vilde jo bidrage til hans Velbefindende i ikke ringe Grad. For øvrigt er dette at indføre Tegn for dygtig og tro Tjeneste dog ikke noget, der er saa særdeles nyt. Jeg har allerede nævnt Skyttetegnene, der, som den ærede Ordfører ved, ere indførte for mange Aar siden og ikke have fremkaldt nogen Modstand fra nogen Side. Vi kende jo ogsaa fra en anden Etat, nemlig Postvæsenet, de Tegn, som Postbude, der i en Aarrække have udført tro og agtsom Tjeneste, blive forsynede med. Saadanne Tegn ere altsaa en ret almindelig Ting, og der kan derfor efter min Mening ikke være nogen Grund til særlig at gøre Ophævelser i den Anledning.

Til Forklaring af min Stilling til Ændringsforslaget under Nr. 115, som den ærede Ordfører omtalte, og hvoraf det ses, at Lejeudgifterne i Anledning af Anlægget paa Saltholm ere opførte med 200 Kr., som kun bevilges ekstraordinært for eet Aar, skal jeg kun bemærke følgende: Da dette Forslag fremkom i Finansudvalget i allersidste Øjeblik under Forhandlingen om Betænkningen, var det mig ikke klart, hvorledes Sammenhængen dermed var, og jeg var straks tvivlende om, hvorledes jeg burde stille mig dertil. Men da jeg saa, at Forslaget var stillet af Krigsministeren, havde jeg ikke et Øjeblik nogen Betænke-

lighed ved at slutte mig dertil, skønt det ikke havde været Genstand for nogen særlig oplysende Forhandling forud. Jeg ser heller ikke noget til Hinder for, at jeg stemmer for det her i Dag, men jeg finder det ganske vist ikke nødvendigt, at denne Bevilling, som det foreslaas, begrænses til kun at gælde eet Aar. Det maa imidlertid være et Spørgsmaal, der i den kommende Tid kan løses gennem de Forhandlinger, der antagelig ville finde Sted mellem den senere tiltraadte Minister og os her paa Rigsdagen.

Krigsministeren (J. C. Christensen): Jeg har nogle Bemærkninger at gøre i Anledning af de faldne Udtalelser. Hvad først Fremstillingen af Forholdene med Hensyn til Bevillingerne til Saltholmen angaar, skal jeg ikke gøre synderlige Bemærkninger til disse Fremstillinger, men jeg finder det rigtigt at give Folketinget Oplysning om, hvorledes den afgaaede Krigsminister har set paa Sagen. Jeg skal derfor tillade mig at oplæse nogle Bemærkninger, han i saa Henseende har tilstillet mig. Det er nemlig rimeligt, naar vi have set Sagen fremstillet her fra Ordførers Side, at den afgaaede Krigsminister saa ogsaa faar Lejlighed til at faa sin Fremstilling frem. Saa staar den i Rigsdagstidenden, og saa kan Efterverdenen bedømme Forholdene. Jeg tager derfor denne Sag helt objektivt og tillader mig med Formandens forudsatte Billigelse at læse disse Bemærkninger op. De lyde saaledes:

„Da Krigsministeriet under 21. Marts f. A. i Besvarelse af det ærede Finansudvalgs Skrivelse af 18. s. M. fremsendte Specifikation over Anvendelsen af de 116,500 Kr., der omhandlede i Krigsministeriets Skrivelse af 17. s. M., anførtes der forskellige Beløb til Foranstaltninger vedrørende Belægningen paa Trekrøner, Prøvesten, Mellemførtet, Hvidøre-, Charlottenlund- og Kastrupbatterierne. Der blev derimod ikke nævnt noget Beløb i samme Øjemed for Saltholms Vedkommende, uagtet de forskellige Forsvarsforanstaltninger paa denne af kun 2 Familier beboede Ø, deriblandt Anlægget af 2 Fodfolksskandser, selvfølgelig udkrævede, at Besætningen og Materiellet maatte kunne underbringes.

Naar der ikke blev optaget noget Beløb i dette Øjemed i Krigsministeriets ovennævnte Skrivelse af 21. Marts 1904, var Grunden den, at Krigsministeriet den Gang gik ud fra at kunne benytte nogle Ak-